

Hæc tribus cum aliis instituta est anno 366. Rosin. *trib. 24.* ejus recordantur Nebrissenf. *verb. Sabana, Sabatina, Sigon. Calepin. & ceteri allegati n. 19.*

Verf. Scaptia tribus.

XXVI. Isti nomen præstitit Scaptia urbs Latii, quæ jam diu deleta est. Rosin. *trib. 29.* Cornucop. *col. 569. num. 40.* Calepin. *verb. Scaptia,* de qua urbe Plin. *lib. 3. cap. 5.* Vide supra, *num. 19.* qui de tribu ista faciunt mentionem. Instituta est anno 421. Rosin. *trib. 29.*

Verf. Sergia tribus.

XXVII. A familia Sergia nuncupatur. Rosin. *trib. 18.* de qua Richard. Strein. *ubi sup.* Hanc tribum memorant Alex. ab Alex. *dier. genial. lib. 1. cap. 17.* Adrian. Turneb. *sup. lib. 21. cap. 11.* Nebrissenf. *verb. Sergia,* & alii videndi *sup. n. 19.*

Verf. Stellana tribus.

XXVIII. Sive Stellatina, ab agro Stellate, Campaniæ, vel Etruriæ. Rosin. *trib. 22.* Onuphr. *comm. de Repub. Roman. lib. 2.* Tribus hæc cepit anno 366. Rosin. *ibi,* de qua etiam mentio est apud Sigon. Calepin. & alios, qui sunt *n. 19.* relati.

Verf. Suburrana tribus.

XXIX. Urbana fuit, de qua itidem accipienda sunt quæ tradidimus, *sup. verf. Collina tribus.* Dicta est suburrana, quasi suburbana; nam sub urbe, vel muro terreo Carinarum ea regio sita est. Carinæ nomen proprium fuit vici, aut suburbii muro terreo adherentis. Aliàs tribus ista vocatur Succusa, vel à succurrendo, quia in ea parte urbis constitutum erat militare præsidium, ut excubiis, si opus foret, subveniret; vel à pago Succusano, de quibus Rosin. *lib. 6. cap. 15. trib. 1.* Cornucop. *col. 1061. n. 20. & 30.* Calepin. *verb. Carinæ, Suburra.* Tribus Suburrana memoria reperitur apud Rosin. *lib. 1. cap. 12.* Gothofred. *ad Cicer. orat. 16. de leg. Agrar. contra Rull. lit. G.* Cornucop. *col. 1207. num. 40.* & alios laudatos *n. 19.* & *sub verf. Collina tribus.*

Verf. Terentina tribus.

XXX. A Terento, loco Campi Martii, qui Diti, & Proserpinæ sacer fuit. Rosin. *trib. 33.* de quo Cornucop. *col. 984. num. 50.* & *col. 1221. n. 50.* Calep. & Nebrissenf. *verb. Terentus.* Tribus Terentina veteribus accessit anno 455. Rosin. *ibidem.* Ejusdem meminerunt Cælius *ad Cicer. epist. 8.* Gothofred. *ad Cicer. in orat. pro Plancio, lit. O,* Sigon. Calepin. & alii adducti supra, *num. 19.*

Verf. Tromentina tribus.

XXXI. A Tromento campo Thuscæ. Rosin. *trib. 23.* Cornucop. *col. 1223. num. 10.* Nebrissenf. *verb. Tromentina:* plures enim ex eo in civitatem recepti, & in hanc tribum relati sunt anno 366. Rosin. *ubi nuper,* & *trib. 22.* quam inter alias enumerant Sigon. Calepin. & cum eis allegati *num. 19.*

Verf. Velina tribus.

XXXII. A lacu Velino sic dicta, qui in Sabiniis fuit. Rosin. *trib. 34.* de quo Plin. *lib. 33. cap. 2.* Cornucop. *col. 1063. num. 40.* Calepin. *verb. Velina,* Nebrissenf. *verb. Velinus,* ubi quod vulgò dicitur *Lago de pie di luco:* qui omnes, excepto Cornucopia, observant Romæ fuisse regionem Palatino monti adjacentem, quæ Velina nuncupabatur, à qua lacus iste nomen accepit. Hæc tribus unà cum Quirina ultimò addita est, quibus numerus trigessimus quintus est impletus anno 512. Rosin. *sup. Velinam tribum recentent Sigon. Calepin. & alii citati supra n. 19.*

Verf. Voltina tribus.

XXXIII. Seu Voltinia. Unde denominetur ita, non constat, ut post Sigon. & Onuphr. agnoscit Rosin. *trib. 10.* de qua mentionem fecerunt Gothofred. *ad Cicer. orat. 31. pro Plancio, lit. O,* Calepin. & reliqui laudati *n. 19.*

Verf. Vejentina tribus.

XXXIV. Ab Urbe Vejis, vel ejus civibus Vejentibus, seu ab agri Vejentini parte. Rosin. *trib. 21.* Veji fuit urbs inclyta Hetruriæ, quæ cum Romanis bellum gessit acerrimum. Cornucop. *col. 1023. num. 50.* Calepin. *verb. Veji,* de quo Salian. *tom. 5. an. mundi. 3575. num. 1. & 2. & an. 3576. n. 6. cum an. seqq.* Vejentina tribus cum Crustumina accessit anno 258. Rosin. *sup. ejus meminere Gothofred. ubi proxime,* Calepin. & alii præcitati *n. 19.*

Verf. Veturia tribus.

XXXV. A gente veturia, quæ priùs Vetusia dicta est. Rosin. *trib. 19.* Hujus tribus mentionem faciunt ii quos laudavimus supra, *n. 19.*

Pleraque ex his tribus à Servio Tullio institutæ sunt; sed quot fuerint, non constat, Authoribus in diversas sententias euntibus, ut videre est apud Salian. *tom. 4. anno mundi 3483. num. 3.* Rosin. *lib. 6. cap. 15. verf. Tarquinio Prisco, & trib. 19.* Sed Salian. Dionysio assentitur, dum tradit, Tullium instituisse triginta tribus, quatuor scilicet urbanas, & reliquas rusticas. Sigon. *de antiq. Jur. Civ. Romanor. lib. 1. cap. 3.* opinatur decem & novem tribus duntaxat Tullium creasse, cæteras lapsu temporis ob populos in ditionem Romanorum supervenientes accessisse, quem sequitur Rosin. *ubi proxime.* Quæ autem sint tribus rusticæ post Servium aggregatæ, ex præmissis dignoscitur; nam eis tempus institutionis assignavimus, quod aliis præfinitum non est, cum constet, eas omnes ab illo Rege constitutas, qui eam dignitatem obtinuit anno ab Urbe condita 176. Salian. *Annal. tom. 4. anno mundi 3477. num. 1.* qua functus est anno ab Urbe condita 220. Solian. *anno mundi 3521. num. 1.* Onuphr. *comment. de Repub. Roman. lib. 2.* à Sigonio in hoc dissidet, quod vult Tullium 21. tribus institutas reliquisse, Crustumina, & Vejentinam veteribus connumerans, qui quoad numerum sequitur Livium testantem 31. tribus antè obitum Servii Tullii

Tullii extitisse. Hæc sententia Livii verosimilior videtur quàm Dionysii; nam cum post Regem Tullium tot ac tanti populi Romanorum imperio subjicerentur, quapropter tribus, in quas conjicerentur, necesse fuit adjicere, credibilis est institutas esse plures, & non solum quinque, quæ ad multitudinem recentiorum civium minimè sufficerent. Nec Dionysium tuebatur qui responderit, nihil impedimento esse, quod una tribu innumeris ferè cives contineantur; nam hæc ratione sub 30. tribubus quas à Tullio constitutas Dionysius asseverat, poterant omnes gentes, quæ supervenerant, comprehendi, & ita quinque superaddere inutile foret. Cum ergo placuisset ad regimen Reipublicæ ex novis civibus tribus novas creari, præsumendum est, tot fuisse additas, quot multitudo, & diversitas populorum deposcebat, & sic quod 16. aut 14. saltem tribus adjicerentur, ut Livius tradidit.

Ad Num. 5.

Extat itidem similis locus, ex quo apparet Veteriam tribum Prærogativam fuisse apud Livium *lib. 36. Fulvius,* inquit, *Roman Comitiorum causâ accessus, cum Comitibus Consulibus rogandis haberet, Prærogativa Veturia juniorum declaravit Tit. Manium Torquatium, & Tit. Octacilium.*

Sciendum est, quod pro temporum varietate populus Romanus diversâ formâ ad suffragia ferenda in Comitibus est usus; nam aliquando rogabantur primò centuriæ equitum primæ classis ordine suo, deinde peditum ejusdem, & ita successivè reliquæ classes accedebant. Postea jam à Regibus exempta civitate, eam prælationem equestribus centuriis sublatam esse constat, & etiam pedestres simul in sortem mittebantur, ac prior educta ante omnes rogabatur, ex quo Prærogativa appellata est. Tandem post expletum numerum 35. tribuum, classes, & centuriæ partes earum esse cœperunt, ex quo duplex sortitio adhibebatur, una tribus, & altera centuriarum, quæ sub eadem continebantur, & ita Prærogativa tribus, & prærogativa centuria dicebatur. Sic ex Dionys. *lib. 4.* tradit Rosin. *lib. 6. cap. 14. verf. De suffragiis:* consentit Calepin. *verb. Prærogativa.* Et hæc de Comitibus Centuriatis sunt accipienda, quia in Tribus Comitibus diversus ordo servabatur, cum non omnes tribus, sed septemdecim tantum suffragium ferre possent, atque ita omnes 35. in cadiscum, vel cistellam conjiciebantur, & quæ prior exibat, primò rogabatur, & Prærogativa tribus vocabatur, reliquæque sorte educebantur usque ad septemdecim, alii penitus à Comitibus exclusis, Rosin. *d. lib. 6. cap. 20. verf. Legibus etiam, in fine.*

Ibi: Forcassis eoenim idem est principium.

Inter prærogativam, & principium duntaxat illud interesse videtur, quod verbum hoc refertur ad curias, antiquiusque sit: id ad tribus, vel centurias, & ita recentius; nam antequam Servius Tullius classes induxerit, easdemque in centurias distribueret, populus per curias rogabatur, & cui forte competeat prælatio, ut prior suffragium ferret, Curia principium dicta est. Sic sentit videtur Rosin. *lib. 6. cap. 7. verf. sextum, & ultimum,* junctis iis quæ ex ipso nuperimè de prærogativa præmissa sunt. Ex quibus observan-

dum est, Comitibus Romanorum in triplici differentia fuisse, Curia, Centuriata, & Tributa: cum populus per Curias distributus ad suffragia ferenda accerlebatur, Curia erant Comitibus cum per centurias, Centuriata: cum per tribus, Tributa. Illud discriminis inter hæc fuit, quod ad rem spectat; nam in centuriatis, educta prærogativa centuriæ, sortitio absolvebatur, & cætera suo ordine accedebant, dicebanturque jure vocatæ, cum illæ inter se rationem prælationis haberent, ut sic in acie collocarentur, unde centuria prima, secunda, tertia, &c. ut colligitur ex Rosin. *lib. 10. cap. 7.* in tribus verò Comitibus omnes tribus forte præferabantur, ut proximè asseritum est: similiter in Curia. Rosin. *d. lib. 6. cap. 7. verf. Sextum, & ultimum.* Hodie per translationem verbum Prærogativa, omnem immunitatem, & exemptionem complectitur, *l. 1. ff. de privileg. veteranor.* Calepin. *verb. Prærogativa,* Cornucop. *col. 969. num. 33.* Plurima de Romanorum Comitibus invenies apud Nicol. Gruchium, qui de illis tractatum plenissimum edidit, Rosin. *lib. 6. per tot. Petr. Nard. miscellaneor. lib. 10. cap. ult. de Comitibus Romanor.* Sigon. Onuphr. & alios quos laudat Rosin. *d. lib. 6. in princip.*

Ibi: Et Princeps tribus.

Verbum Princeps, nedum pro Regibus, aliisque Potestatibus accipitur, sed etiam pro eo qui primus est in quolibet actu, vel re, usurpari solet. Cornucop. *col. 655. num. 50.* Calepin. *verb. Princeps.* Inde Princeps Senatus, qui in lectione Senatus primo loco recitabatur. Rosin. *de antiq. Roman. lib. 7. cap. 5. ad fin.* Eadem ratione Princeps Equestris ordinis dictus est, qui primus in catalogo Equitum à Censoribus describebatur. Rosin. *cap. 10. post princip.* Hinc etiam Princeps nuncupantur, qui authoritate, ac potentia primum locum in Republica inter reliquos obtinent. Calepin. *ubi nuper,* Cornucop. *col. 907. num. 30.* Princeps igitur tribus erat, quæ prima ad suffragia ferenda admittebatur.

Verf. Et hæc quidem.

Unde singulæ tribus sua nomina sumpserint, jam suis locis ostensum est, & *num. 15.* asseritum, quod haud paucæ duplici nomine fuere variis temporibus insignitæ, scilicet loci, ac tribulium, qui in ipsas sunt relati.

Verf. Sapinam verò.

Plura alia tribuum nomina reperuntur, ut *Papia, Horatia, Camilla:* sed unde hoc provenerit, jam præmissimus *num. 15.* Vide Rosin. *lib. 6. c. 15. in fin.*

Ibi: Mentina tribus mentionem fecerunt.

Mentina, aliàs Meneniam tribum inter Romanas fuisse, nulli dubium est, ut probat Rosin. Onuphr. Paul. Manut. laudati *sup. n. 19.* Joseph. Scalig. *antiq. lib. 13.* Sic vocata est à familia Menenia, inter antiquas Romanorum præclara, ut testantur Richard. Streinius *de famil. & gentib. Roman.* Livius, Dionys. Cassiodor. apud Rosin. *sup. Nebrissenf. verb. Menenia.* Cicer. *familiar. epist.*

epistol. lib. 13. epist. 9. Meneium quendam commendat.

Ad Num. 6.

25 Cecrops, ut D.Covar. infra nos docet, Athenarum primas conditor fuit. D. August. de civit. Dei, lib. 18. cap. 9. Torniell. Annal. anno 2498. Carrill. Annal. an. 2440. fol. 20. Salian. ex Eusebio Annal. tom. 2. anno mundi 2498. num. 1. Turfellin. epitom. histor. lib. 1. vers. Josephus, sub anno 2250. Polydor. Virgil. de inventorib. lib. 1. cap. 5. Cornucop. col. 514. num. 50. Calepin. verb. Athenæ: & ita communiter, licet Plat. in Timæo scripserit, Amasin prius eam urbem condidisse, ut refert Genebrard. in Chronolog. lib. 1. at. 3. an. 2670. Cecrops igitur in Ægypto natus Atticam regionem, quæ antea Acte dicebatur, à se Cecropiam nuncupavit. D. August. d. cap. 9. Salian. ex Africano ubi sup. num. 6. Plin. lib. 4. cap. 16. Cornucop. col. 191. num. 60. Calepin. ubi proximè, & verb. Cecropia, eamque totam in duodecim vicis distribuit, quorum nomina sunt Cecropia, Epacria, Deccelea, sive Decelia, Eleusis, Aphidna, Thericus, Bauron, Cytherus, Sphertus, Cephissa, Tetrapolis, Phaleron, quæ recensentur à Strabon. lib. 9. Cornucop. col. 580. num. 30. Calepin. ac Nebrissenf. propriis in locis. Initium regni Cecropis incidit in annum mundi 2498. juxta Saliani supputationem ibi tom. 2. & Torniell. sup. Vide etiam Genebrard. & Turfellin. ubi proximè. Ea pars Græciæ, ubi Athenæ sunt sita, Attica dicta est, vel ab Attide filia Canai primi post Cecropem Atheniensium Regis, vel ab Actæo quodam sub regnum Phorbantis Argivorum Regis nato. Salian. tom. 2. anno 2548. Sed Pausanias Actæum primum Atticæ Regem, cui Cecrops successit, existimat, à quo Eusebio adhærens recedit Salian. dicto anno 2495. num. 5. tom. 2. Cæpit Atheniensium regnum anno mundi 2498. ut Torniellus & Salianus testantur, constititque 879. & an. 3377. omnino deletum est, Torniell. d. an. 2498. num. 1. & anno 3377.

26 At Theseus nonus Atheniensium Rex ex Ægæo antecessore, & Æthra ejus conjuge natus, inter plurima egregie gesta urbem instauravit, vicofque omnes ad unam civitatem revocavit: ad quod deposita regia dignitate, Democratiam in civium favorem induxit, pollicitus se deinceps non Regem sed belli moderatorem, legumque custodem futurum, Salian. ubi proximè, in scholiis, & anno 2833. num. 2. Plutarch. in Theseo, lib. 7. cap. 36. cap. 36. Genebrard. sup. ann. 2953. Cornucop. col. 66. num. 20. & col. 717. num. 10. Calepin. verb. Cephissa, Abrah. Ortel. in Thesaur. Geograph. verb. Athene.

27 Præterea idem Theseus populum in patricios, seu eupatridas; & plebeios, sive agroicos divisit: illis Sactorum curam, Magistratus, publicarum rerum administrationem; ac similia committi voluit: his agrorum culturam pecorum procreationem, opificia, & alia hujuscemodi relinquenda putavit. Etenim qui genere, divitiis, aut alia ratione inter ceteros eminebant, patriciorum ordini adscribentur. Quam distinctionem Romulus in sua Republica constituit ad instar Atheniensis, ut tetigimus sup. num. 4. Unde inter leges XII. Tabular. illa habetur: Sacra & Magistratus patres soli peragunt: Plebei agros colunt. Ita Salian. ubi nuper, Rosin. de antiquitat. Roman. lib. 1. cap. 15. vers. Prima igitur, Gregor. Vaucop.

de veter. pop. Roman. sect. 2. Sed hæc à Mose fluxisse videntur, qui monente Jethro ex Israëlitis viros potentes, & strenuos selegit, quos Tribunos, Centuriones, & alios Magistratus præfecit, ut jus populo redderent, & muniis publicis fungerentur, Exod. cap. 18. de quo latè Salian. tom. 2. anno 2544. à num. 732. & tom. 4. anno 3303. num. 2. ait, distributionem populi Romani non multum ab Israëliti discrepare. Sed antea urbem Regiam Ægyptiorum à Mose in 36. partes digestam, ex aliis tradit Salian. tom. 2. anno mundi 2485. num. 3.

Ibi: Qui Athenas ipsas.

Idem Atheniensis Rex urbi à se instauratæ duplex nomen indidisse narratur, Cephissa scilicet, à Cephiso flumine Atticæ, Calepin. verb. Cephissa, Cornucop. col. 66. num. 20. & col. 580. n. 40. & Athenæ, à Minerva quæ Græcè Athenæ nuncupatur. Salian. ex aliis tom. 2. anno mundi 2498. num. 6. & anno 2833. num. 2. Calepin. verb. Athene, Nebrissenf. verb. Atheneum, Athene, Cornucop. col. 514. num. 50. ubi tradidit, quare Atheniensis Minervam colerent. Idem narrat Torniell. sup. num. 2. Alia etiam nomina Athenis imposita reperiuntur, ut Possidonia, à Neptuno: Mopsa, & Jonia, à Mopso, ac Jone illarum Regibus. Calepin. verb. Athene, Cornucop. sup. & col. 717. num. 10.

Ibi: Tribus verò Athenienses.

In comperto est, ut D.Covar. nuperimè præmisit, quod civitas Atheniensium fuit per tribus digesta, quemadmodum ex illico dicendis constabit, quas sanè tribus Græci phratias, vel lochos vocant, earumque tribunos phratriarchos, aut lechagos. Gregor. Vaucop. ubi proximè, Carol. Sigon. de Republ. Athen. lib. 2. cap. 2. Olanus plures referens in suo Paralipom. lib. 5. cap. 12. num. 35. qui latè prosequitur.

Ibi: Earum nomina hæc sunt.

Cecropis tribus à Rege Cecrope dicta, sed à quo, ambigi posset; nam præter primum urbis conditorem, cujus jam meminimus, alter Cecrops Rex Athenis exiit ordine septimus, Erechthei filius. Sed verosimilius est, nomen tribus ad priorem referri debere, utpote qui author Republicæ, omniumque successorum caput, & Princeps, cujus memoriam futuris sæculis sic oportuit commendari. De his, aliisque Regibus mox memorandis vide Salian. tom. 2. anno 2498. in scholiis. Hujus, & aliarum tribuum frequenter meminit Stephan. de urbib. dum cujusque vicus recenset, ex quo singulis suos assignabimus. Cecropide ex tribu hi sunt vici, Æxone, Xypere, Trimones, Hale, Exonides, Epicide, Dædalide. Cecrops prior quinquaginta annis regnavit. Salian. supra.

Erechtheis tribus vocatur ab Erechtheo sexto Athenarum Rege, Pandionis prædecessoris filio, qui quinquaginta annis regni gubernaculum sustinuit: ab hoc successores Reges Erechtheidæ nuncupari cœperunt usque ad Melanthum, teste Genebrardo in Chronolog. lib. 1. at. 3. anno 2953. Eundem Regem memorat Cicero orat. 32. pro P. Sextio. Hujus tribus vici fuerunt Agryle vel Agraule, Sybrida, Pambotades, Pergafe.

Ægæis

Ægæis tribus ab Ægæo nono Rege, qui Pandionis secundi filius fuit regnavitque 48. annis, de quo Salian. sup. Cornucop. col. 66. n. 20. col. 717. num. 10. & col. 1132. num. 50. Calepin. verb. Ægæus, qui mari Ægæo insausè nomen dedisse fertur. Hujus tribus mentio est apud Cornucop. col. 398. num. 40. Calepin. & Nebrissenf. verbo Erechthia, in qua vici isti numerabantur, Erechthia, Tithras, Araphen, Bata, Barada, Philaida, Diomedia, Jonida.

Pandionis tribus à Pandione. Fuere duo Reges Athenis hujus nominis: prior ordine quintus, Erechthonii filius, & pater Erechthei, qui ad annos 40. gavifus est regali dignitate, quam pacificè cum vita dereliquit: & ab hoc denominari tribus potius videretur, quàm ab altero, qui octavus fuit, & regno pulsus, quo 25. annos potius est, obiit. Salian. ex Pausania sup. Pandionis Regis memoria extat apud Genebrard. sup. Cornucop. col. 513. num. 20. & col. 909. n. 10. Ad Pandionem tribum hi vici spectabant, Phicagæa, & Oa.

Acamantis tribus ab Acamante filio Thesei, cujus mentio fit à Suida, & Calepino. Acamantidos tribus vici sunt Tyritos, Ereside, Thoricos, Cholargus, Itea, Prospalta.

Leontis tribus à Leone filio Orphei, qui ob patriæ salutem tres filias, ut Numinum satiaret savitiam, immolavit: ex quo sic Atheniensibus acceptus fuit, ut illi monumentum appellatum Leocorion, erexerint, ut testatur Suidas apud Calepin. verb. Leocorion. Tribu Leontide comprehendebantur vici Alimus, Scambonide, Eupyrde, Oeoni.

Oeneis tribus, fortè ab Oeneo Rege Calidoniae urbis in Ætolia, regione Græciæ, de quo Cornucop. col. 550. n. 20. & col. 710. num. 20. Calepin. verb. Oeneus. Fuit in Attica oppidum Oenoa dictum Plin. lib. 4. cap. 7. In hac tribu erant vici Perithæde, Hippotamedæ, Acharna, Tyrnide, Epicephesia.

Hippotoontis tribus dicta vel ab Hippolyto filio Thesei, ac Hyppolytes Amazonum reginæ, quam ille bello captam optavit consortem: vel ab alio heroè Atheniensis nobis ignoto. Hippolytum memorant Cornucop. col. 730. n. 50. Calep. verb. Hippolytus. Fuit & Hippomenes ordine quartus ex illis, qui Athenis decennalem principatum gesserunt. Genebrard. sup. de at. 3. anno 3469. Etenim Athenienses Reges primi cum vita deponabant Imperium: at postea placuit, ne ultra decennium quis suprema potestate fungeretur, hosque temporales Principes Archontas, seu Medontidas Græci nuncupabant, quorum unus Charops fuit. Vaucop. sup. sect. 1. In hac tribu Hippotoontide recensentur vici Anacæa, Thymatadæ, Azenta, Criadæ.

Antiochis tribus ab aliquo eximio Atheniensis nomen sumpsit, cujus memoria abolevit; nam ut D.Covar. hic, ex Ulpiano tradit omnes tribus, de quibus supra, à præclaris Atheniensibus sua nomina acceperunt. Ex hac tribu fuere Pallene, Criona, Penetele.

Æantis tribus ab Aiace Salaminio, prout D. Covar. insinuat; quod itidem ex eo comprobatur, quod Aiaci sepulchrum Æantion dicebatur. Calepin. & Nebrissenf. verb. Æantion.

Ibi: Nempe Antigonide, & Demetriade.

31 Tribus Antigonis ab Antigono Macedonum Rege, ob munificentiam Evergete cognominato,

qui pluribus beneficiis Rempublicam Atheniensium est prosequutus, quapropter meruit Athenis statuam, & quod tribus ejus nomine decoraretur. Vide Calepin. verb. Antigonis, Nebrissenf. & Stephan. verb. Antigonis.

Demetris tribus sic dicta à Demetrio, qui patri Antigono in regno successit, & cognominatur Poliōrcetes: hic patrizans Athenas à potestate Cassandri, & Ptolemæi beneficis exemit. Alter Demetrius Phalereus Athenis floruit pluribus statutis decoratus, qui decennalem principatum adeptus est; juxta tradita sup. vers. Hippoboonis, Hujus Demetrii meminit Cicero orat. 39. pro C. Rabir. Postumo, & de Offic. lib. 1. Salian. tom. 5. Annal. an. 3766. num. 6. Calepin. ubi proximè. Hujus tribus est vicus Agnus.

Ibi: Ab Attalo, & Ptolemæo Philadelpho.

Attalus fuit Rex Pergami in Asia nimium divitiis affluens, qui cum nullam prolem reliquisset, populum Romanum heredem instituit. Calep. verb. Attalus. Verum & omnes Reges Pergami Attali vocabantur, de quibus vide Strabon. Attalidos tribus meminit Stephan. de urbib.

Ptolemæus Philadelphus, Ægypti Rex hujus nominis secundus. Calepin. verb. Ptolemæus, & verb. Philadelphus, Salian. Annal. tom. 5. an. 3766. à num. 4. ubi num. 6. notat hunc Scripturam sacram per LXX. Interpretès in Græcum vertisse sermonem, & cum Demetrio Phalereo, de quo nuper familiaritatem esse professum. Sed fortassis tribus Ptolemæis nomen sumpsit à Ptolemæo filio, & successore Philadelpho, qui à beneficentia Evergetes cognominatus est, de quo Salian. anno 3808. num. 1. etenim iste de Republica Atheniensis admodum benemeritus fuit Calepin. verb. Evergetes, utriusque Ptolemæi mentionem fecit etiam Cornucop. col. 439. num. 50. Hujus tribus est vicus Berenicidæ, Stephan. de urbib.

Ultra has tribus fuit alia vetustissima Ægocors, cujus meminit Stephanus, atque ita fortassis tribus Atheniensibus evenit, quod de Romanis traditum est supra, num. 15. sed decem initio fuerit. Olan. sup. num. 36.

Ibi: Nam civis Atheniensis.

Idem moris Romanis quoque fuit, ut D.Covar. supra, num. 3. in princip. prænotat & constat ex Cælio epist. 8. ad Cicero. Brisson. lib. 8. formul. Olan. in suo Paralipom. lib. 5. cap. 12. num. 16. Similiter etiam apud Hebræos observabatur. Vide P. Becan. in analog. novi & veter. Testam. ubi de forma, quæ libellus repudiij concipiebatur.

Ibi: Vicorum verò nomina.

Nonnulla suis tribubus adscripsimus supra, & licet plurimi alii fuerint vici, quandoquidem singulari tribus ex decem vicis constabant, sicut D. Covar. sup. num. 1. in fine præmisit, in illis tamen indagandis lucubrare non vacat, ex quo nihil utilitatis poterit reportari.

Ibi: Cecropem primum multitudinem Atheniensium.

Vide quæ sunt supra, num. 25. cum seq. & Salian. tom. 2. anno 2498. ubi accuratè de Regibus